

Publicerad 2007-07-25 11:56 av Tärningen är kastad

Flickan och drömmen

Det var en gång en flicka som var så söt och rar
hon ville ut i världen men fick ju ej för Far
då världen hela tiden henne bara ville locka
när hon gick där hemma och potatisen ja plocka

hon ville ju se världens alla vackraste hav
men fadern har på henne satt så stora krav
du skall stanna här hos oss och bli en bondmora
inte åka in till staden och bli stadens hora

du skall gifta dig med Pär från våran grannes gård
han är stor och stark och inte alls för dig för hård
för när jag blir gammal så är jag säkert sliten
då vill jag bara se dig bärande på en liten

den stackars unga flickan hon grät ja varje natt
hon drömde om sin frihet som en gyllne skatt
en natt så blev dock bördan för henne ja så tung
hon ville inte leva mer fast hon var så ung

hon tog sig upp på loftet med halsen full av gråt
och med en liten kolbit hon skrev till Far förlåt
världen jag nu lever i är liten det måste du förstå
så nu tager jag mitt rep om halsen för jag måste gå

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Tärningen är kastad med Poeter.se id #11784 innehar upphovsrätten